

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.297 van 11 februari 2000
in de zaak A. 84.434/VII-18.393.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. A. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Neerveldstraat 101

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraanse nationaliteit, op 28 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 april 1999;

Gelet op de beschikking van 1 september 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. A. DENYS, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Iraanse nationaliteit, komt België binnen op 23 september 1998 en verklaart zich op 29 september 1998 vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Perzisch, met behulp van een tolk.

1.2. Op 6 november 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van

verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 1998 tot weigering van verblijf luidt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 18 februari 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Perzische taal machtig is.

Betrokkene heeft de Iraanse nationaliteit en is afkomstig van Teheran. Hij verklaart dat hij op 8 april 1997 zijn legerdienst aanvatte. Wanneer de commandant van betrokkenes eenheid een toespraak hield over een eventuele toekomstige oorlog tegen Afghanistan, zou betrokkene met een aantal vrienden zijn samengekomen om zijn afkeer te uiten van een dergelijke oorlog. Kort nadien zou betrokkene zijn opgepakt. Hij zou gedurende twintig dagen in voorlopige hechtenis zijn gebleven en nadien tegen een borgtocht in vrijheid zijn gesteld. De zaak zou zijn overgemaakt aan de Militaire Rechtbank.

Betrokkene verklaart te vrezen als een spion te worden beschouwd bij een eventuele terugkeer naar Iran.

Aan betrokkenes relaas kan geen geloof worden gehecht. Hij verklaart door de Iraanse autoriteiten als opruier en onrustzaaiër te worden beschouwd. Hij zou volgens de autoriteiten van zijn visie over een eventuele oorlog tegen Afghanistan gebruik maken om de gemoederen van de militairen op te hitsen tegen het regime.

Tijdens het verhoor bleek echter dat betrokkenes visie over de voor- of nadelen van een oorlog tussen Iran en Afghanistan dermate primair is, dat zijn geloofwaardigheid volledig in het gedrang komt.

Betrokkene verklaart tegen een oorlog te zijn tussen Iran en Afghanistan omdat dergelijke oorlog enkel de onmiddellijke persoonlijke belangen van de respectievelijke machthebbers zou dienen. Wanneer hem gevraagd wordt wat deze onmiddellijke persoonlijke belangen inhouden kan betrokkene geen antwoord geven. Evenmin weet hij te zeggen wie de leiders zijn van Afghanistan. Hij spreekt over een zekere 'mijnheer TALIBAN' die een deel van het land onder zijn controle zou hebben. Deze leider zou zeer soepel en mild zijn. De leider die het andere deel van Afghanistan onder zijn controle zou hebben zou de heer HEKMALIYEN

zijn. Deze zou een veel strenger beleid voeren, vooral ten opzichte van vrouwen.

Betrokkenes kennis over Afghanistan is volstrekt foutief. Taliban is de naam van een groepering die bestaat uit soennitische krijgers van Pathaanse origine. De huidige leiders van het land zijn in het geheel niet soepel en mild zoals betrokkene het voorstelt maar voeren een meedogenloos bewind ten opzichte van de burgers die zeer sterk in hun vrijheden worden beperkt. Betrokkene verklaart verder geenszins tegen de oorlog te zijn. Hij zou zijn legerdienst met volle overtuiging uitgevoerd hebben.

Betrokkenes relaas is niet geloofwaardig. Hij kan niet aannemelijk maken waarom hij zou worden gevisseerd door de militaire autoriteiten. Bovendien is zijn asielaanvraag manifest ongegrond, omdat het geen ernstige aanwijzingen bevat waaruit blijkt dat zijn leven of vrijheid in gevaar is overeenkomstig de criteria van de Conventie.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is en kennelijk ongegrond, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 6 november 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.";

2. Overwegende dat de exceptie van de tweede verwerende partij in verband met de onontvankelijkheid van de vordering ten haren opzichte, niet kan worden aangenomen, omdat zij de bevoegde overheid is om de bestreden beslissing uit te voeren, bij afwijzing van de vordering tot schorsing, en zij ertoe is gehouden om het dossier te blijven opvolgen, ook als de schorsing van de bestreden beslissing wordt bevolen;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker, wat de eerste voorwaarde betreft, een enig middel afleidt uit de schending van de motiveringsplicht, met name schending van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoeker aanvoert dat bovendien een kennelijke beoordelingsfout werd gemaakt op basis van een ontoereikende motivering;

Overwegende dat het de Raad van State niet meer mogelijk is om in het kader van een schorsingsprocedure in het Vreemdelingencontentieux, dat wordt gekenmerkt door een massale toename van schorsingszaken en van zaken ten gronde, om punt per punt te antwoorden op een enig middel dat in elf bladzijden wordt uitgewerkt;

Overwegende dat prima facie het door verzoeker aangevoerde middel ernstig is, omdat, gelet op de gegevens van de zaak, een verder doorgedreven onderzaging van verzoeker en een onderzoek ten gronde zich opdrong, enerzijds omdat het vluchtelingenrelaas van verzoeker op het eerste gezicht niet onwaarschijnlijk lijkt en bijgevolg nader dient geanalyseerd en getoetst

te worden aan de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt betreffende het land van herkomst van verzoeker, en aan de gegevens die verzoeker verstrekt; dat bovendien niet werd onderzocht welk statuut de personen hebben die verzoeker hebben opgevangen;

Overwegende dat om de eventuele gegrondheid van de vrees voor vervolging te beoordelen de volgende vragen aan verzoeker zouden kunnen worden gesteld :

- van welke mishandelingen is verzoeker het slachtoffer geweest ? kan hij dit bewijzen ?
- wat is het lot van de achtergebleven familieleden in het land van herkomst ?
- kent verzoeker de identiteit van de soldaten met wie hij gediscussieerd heeft over de zin en de onzin van een oorlog met Afghanistan ?
- zijn er andere familieleden gevlucht die in andere landen werden erkend en waardoor de plaatselijke militaire overheid eventueel een vooroordeel zou kunnen hebben ten overstaan van verzoeker bij een eventueel (gedwongen) terugkeer naar zijn land van herkomst ?
- welke gevolgen (vervolgingen) worden, volgens verzoeker in Iran verbonden aan de kwalificatie "spion" bij een gedwongen terugkeer ?
- op grond van welke informatie werd verzoeker bevreesd voor buitensporige bestraffingen (waar haalt hij de informatie vandaan, kent hij getuigen, kan hij hiervan documenten bekomen?) ?
- kan verzoeker aantonen dat hij op het ogenblik van zijn vlucht zijn militaire dienst vervulde ?
- wat weet verzoeker over de oorlog tussen Iran en Irak ? wat weet hij over de eventuele spanningen tussen Iran en Afghanistan ? wat zijn de redenen van deze spanningen ?
- wat weet verzoeker over de militaire dienst in zijn land : duur, tucht in het leger, militaire straffen,

- taken van dit leger, plaats waar hij gelegerd was, straffen bij desertie, invloed van de desertie op het latere professionele- en sociale leven ? kan hij zijn militaire eenheid, zijn kampplaats beschrijven ?, wat was zijn taak in het leger ?, welke graad had hij ?
- wat weet hij over de politieke machthebbers van zijn land ? kent hij de huidige politieke situatie ? kan hij die beschrijven ? aan welk criterium van de Conventie van Genève verbindt hij zijn asielaanvraag ?
 - wat wou hij doen na zijn militaire dienst in Iran ? hoe komt het dat hij zijn militaire dienst op ietwat latere leeftijd heeft verricht ?
 - beschikt hij over enig bewijsstuk in verband met zijn militaire dienst ?
 - weet hij wat er gebeurd is met zijn familieleden die in Iran achterbleven ?
 - waarom is hij via Turkije gereisd naar België, in het bezit van een vervalst Spaans paspoort met visum ? waar komt het paspoort vandaan ? was het zijn bedoeling om in Turkije te blijven ?;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zal oordelen of het al dan niet aangewezen is om voornoemde vragen te stellen aan verzoeker; dat het de Raad niet toekomt om zich in de plaats te stellen van de bevoegde administratieve Overheid; dat, gelet op de grieven van verzoeker geformuleerd in het enig middel, de Raad van State in voorliggend geval oordeelt dat de analyse van het middel en het ernstig bevinden ervan, kan aanleiding geven tot bijkomende vragen die op exemplatieve wijze werden opgesomd in huidig arrest;

3.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker op goede gronden betoogt :

"(...)

(Er)Immers (er) mag worden aangenomen dat, zo het al niet tot de algemene bekendheid behoort, dan toch tot deze van de gespecialiseerde diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (cfr. Bijlage IV), gegeven de grote onzekerheid over het lot van personen die tijdens hun legerdienst uit het leger worden verwijderd wegens vermeend gevaar voor de Staatsveiligheid in Iran in een dreigende oorlogssituatie, het lot en het leven van verzoeker ernstig bedreigd en op zijn minst zeer onzeker zal zijn, en het dus voorbarig is te concluderen in de ontvankelijkheidsfase dat er geen vrees bestaat voor schending van de Conventie van Genève (en bij uitbreiding het internationaal recht) bij een terugleiding naar het land dat verzoeker is ontvlucht, (...).";

4. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 april 1999.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op elf februari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.